

РЕШЕНИЕ

№ 1269

гр. Перник, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИНЕЛА КР. МАРИНОВА-СТОЕВА**

като разгледа докладваното от **МАРИНЕЛА КР. МАРИНОВА-СТОЕВА**
Гражданско дело № 20221720103999 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на “Топлофикация – Перник” АД, с която се иска да се признае за установено, че З. С. П. дължи сума в размер на 1847,88 лева, представляваща главница за ползвана, но незаплатена топлинна енергия за топлофициран имот, находящ се в *****, за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., както и сумата от 263,38 лева – лихва за забава на месечните плащания за периода от 09.07.2020 г. до 11.05.2022 г., ведно със законната лихва върху размера на главницата, считано от предявяване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че между страните съществува валидно облигационно правоотношение, възникнало по силата на приети от държавен орган (КЕВР) общи условия, които са публикувани по установения ред и по отношение, на който ответникът не е изразил несъгласие. Твърди се, че имотът, за който е доставяна топлинната енергия се намира в топлоснабдена сграда – етажна собственост (СЕС), като ищецът е изпълнил задължението си и е доставял топлинна енергия за отопление и горещо водоснабдяване.

Постъпил е в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба от ответника З. С. П., подаден чрез адв. Ц., с който се оспорват исковите претенции, за което излага подробни доводи. Оспорва се претенцията като неоснователна за ½ ид. част, като се обосновава, че ответницата е съсобственик на имота и отговаря до обема на притежаваното право на собственост за задълженията за топлинна енергия.

Пернишкият районен съд, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Установява се, че „Топлофикация Перник“ АД е депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК срещу ответника, отнасящо се за вземанията, които са предмет на настоящите искиви претенции. В тази връзка е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 02991 по описа за 2022 г. на Пернишкия районен съд.

Представено е извлечение от вестник “*****”, от което е видно, че общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2008 г. са публикувани в един местен ежедневник.

По делото е представен договор от 22.01.1991 г. за продажба на държавен недвижим имот, с който А.А.М. е придобил собствеността върху жилище – *****

Представено е удостоверение от 10.05.2019г., издадено от Община Перник за идентичност на лице с различни имена, а именно, че имената Н.А.М. и А.А.М. са на едно и също лице.

Представено е решение от 05.12.2008 г. по гр. д. № 4035/2008 г. на ПРС, с което е допуснат развод между З.С.М. и Н.А.М., като е прекратен бракът им, сключен на ***** Семейното жилище, идентично с процесното, е предоставено за ползване на З.С.М..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявени са искиве по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1, вр. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Исковете са предявени за установяване вземането на ищеца за стойността на доставена топлинна енергия и лихва за забава, за което е издадена посочената по – горе заповед за изпълнение на парично задължение. Предвид изложеното за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящите искиве.

В тежест на ищеца е да установява, че между страните по делото е налице облигационна връзка за продажба на топлоенергия. В тежест на ищеца е още установяване изпълнението на задължението си за реално доставяне на топлинна енергия, както и нейната стойност. Основният спор между страните е концентриран върху материалноправната легитимация на ответника за цялото задължение, като не се оспорва дължимостта на половината от него, както стойността на топлинната енергия и доставянето ѝ.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ, продажбата на топлинна енергия на клиенти за битови нужди, в това число и за общите части в сградите етажна собственост, се осъществява при публично известни общи условия, изготвени от дружеството и одобрени от КЕВР. В това отношение, облигационната връзка между топлопреносното дружество и потребителя възниква по силата на закона, от момента на възникване качеството клиент на топлинна енергия. Следва да се посочи, че облигационна връзка може да възникне и при подписването на договор за продажба на топлинна енергия.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиент на топлинна енергия за битови нужди е физическо

лице - собственик или титуляр на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединен към абонатната станция или към нейното самостоятелно отклонение. Отношенията между потребителя и топлофикационното дружество възникват по силата на закона от момента, в който за определено лице възникне качеството на клиент на топлинна енергия. Това качество е определено в цитираната по - горе разпоредба и е свързано с притежаването на правото на собственост или ограничено вещно право върху даден имот, както и при наличието на писмен договор за продажба на топлинна енергия.

Съгласно разясненията, дадени в т. 1 от ТР № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди („битов клиент“ по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно.

Когато топлоснабденият имот е жилище, притежавано в режим на съпружеска имуществена общност, при предоставянето му след развода със съдебно решение за ползване на единия от бившите съпрузи, по силата на чл. 57, ал. 1, изр. 1 Семейния кодекс (СК) между двамата възниква наемно правоотношение. Такова правоотношение между бившите съпрузи извежда по тълкувателен път и съдебната практика по приложението на чл. 107, ал. 1 СК от 1985г. (отм.). Когато ползващият бивш съпруг сключи писмен договор при публично известни общи условия с топлопреносното предприятие, например с откриването на индивидуална партида при последното за целия имот, тогава той става клиент на топлинна енергия за битови нужди, освен за своята идеална част от имота, и за другата притежавана от другия бивш съпруг идеална част, поради което дължи на топлопреносното предприятие цената на доставената топлинна енергия за битови нужди за цялото жилище. Ако такъв договор с топлопреносното дружество не бъде сключен, двамата бивши съпрузи като съсобственици дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съобразно с дяловете си в съсобствеността, независимо че ползването на топлоснабденото жилище е предоставено със съдебното решение само на единия бивш съпруг. Възникналото наемно правоотношение по чл. 57, ал. 1, изр. 1 СК само по себе си не е достатъчно, за да може да се приеме, че само ползващият бивш съпруг дължи цената на

доставената топлинна енергия за битови нужди, тъй като по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие клиенти на топлинна енергия продължават да бъдат и двамата бивши съпрузи по силата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ в качеството си на съсобственици.

В случая процесният имот е придобит през 1991 г. по време на брака на ответницата с Н.А.М., при действието на СК от 1985 г. / бракът е прекратен на 05.12.2008 г. преди влизане в сила на 01.10.2009 г. на действащия СК/ и спрямо него е приложим режимът на съпружеска имуществена общност. Установи се, че ползването му е предоставено на ответницата с постановеното решение от 05.12.2008 г. на ПРС, но не се установи тя да е сключила договор с ищцовото дружество, посредством който да стане клиент и за чуждата идеална част. Не се представи искане в тази насока, адресирано до дружеството. Отбелязването на името ѝ в представеното извлечение не води до такъв несъмнен извод.

Предвид изложеното, ответницата е легитимирана за отговаря за задълженията за заплащане на топлинна енергия за имота до размера на правото си на собственост – $\frac{1}{2}$ ид. част, до който размер следва да се уважат исковите претенции и отхвърлят за разликата до пълния предявен размер.

По разноските:

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да се присъдят направените разноски в исковото и заповедното производство, съобразно уважената част на исковите претенции.

Ищцовото дружество е направило разноски в исковото производство както следва: 42,23 лева – държавна такса и 100 лева – юрисконсултско възнаграждение (в минимален размер), т. е. общо 142,23 лева от които следва да се присъдят съразмерно с уважената част от иска 70,12 лв. В заповедното производство ищецът е направил разноски както следва: 50 лева – юрисконсултско възнаграждение и 42,23 лева – държавна такса, т. е. общо 92,23 лева и следва да му се присъдят 46,12 лв.. Ответникът следва да понесе отговорността за заплащане на посочените разноски по делото.

Съразмерно с отхвърлената част от искана ответника се дължат съразмерно с извършените разноски за адв. възнаграждение в размер на 160 лв. за исковото производство и 150 лева за заповедното.

Мотивиран от гореизложеното, Пернишкият районен съд, Гражданска колегия,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422 ГПК, вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД че **З. С. П.**, ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **ДЪЛЖИ** на **“Топлофикация – Перник” АД**, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република” сума в размер на **923,94 лева**, представляваща главница за ползвана, но незаплатена топлинна енергия за топлофициран имот, находящ се в

*****, за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., както и сумата от 131,69 лева – лихва за забава на месечните плащания за периода от 09.07.2020 г. до 11.05.2022 г., ведно със законната лихва върху размера на главницата, считано от предявяване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на задължението, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 2991 по описа за 2022 г. на Пернишки районен съд, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете по чл. 150 ЗЗД за разликата над сумата от 923, 94 лв. до предявения размер от 1847, 88 лв. и по чл. 86 ЗЗД за разликата над сумата от 131, 69 лв. до предявения размер от 263, 38 лв. като неоснователни.

ОСЪЖДА З. С. П., ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на “Топлофикация – Перник” АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република” сумата в размер на **70,12 лева** – разноси в исковото производство и **46,12 лева** – разноси в заповедното производство.

ОСЪЖДА Топлофикация – Перник” АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република” **ДА ЗАПЛАТИ** на **З. С. П.,** ЕГН *****, с постоянен адрес ***** сумата в размер на 160 лв. - адв. възнаграждение за исковото производство и 150 лева за заповедното.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЛЕД влизане на решението в сила на решението, изисканото ч. гр. д. № 02991 по описа за 2022 г. на Пернишки районен съд да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящето дело.

Съдия при Районен съд – Перник: _____